

Insprektelst Participatieraad 12/15/2016

Aan het College van B&W van de gemeente Haarlem

cc. De commissie Samenleving

Betreft:

1. Advies van de Participatieraad op de nota Schulddienstverlening, dd.1 april 2016, kenmerk 2016/05
2. Reactie van het College op ons advies genoemd onder 1, dd 8 april 2016, kenmerk 2016/177078

Geacht leden van de commissie,

De Participatieraad heeft in haar vergadering van deze week haar teleurstelling uitgesproken over de reactie van het College op ons advies op de nota Schulddienstverlening.

Deze teleurstelling komt voort uit het feit, dat de reactie een sfeer uitstraalt dat er niet serieus is gekeken naar onze punten van zorg en voorstellen ter verbetering.

Wij willen u, de commissie Samenleving dringend verzoeken nog eens naar die onderdelen van ons advies te kijken, het gaat om de punten 1 t/m 4 in ons advies, en die nogmaals bij het College onder de aandacht te brengen.

Ook landelijk wordt onze zorg gedeeld, de Ombudsman meldt deze week dat 1:8 kinderen in armoede wordt grootgebracht, dat de gemeenten te weinig maatwerk leveren en te weinig doen aan preventie in de schulddienstverlening.

Bijvoorbeeld: dat ZZPers onvoldoende steun krijgen; dat er tegen mensen wordt gezegd: "verkoop eerst uw huis", terwijl dat onderwater staat en dat de oorzaak is van de schulden, of "uw schuld is te groot, we kunnen niets voor u doen".

Terug naar Haarlem: hier blijft de gemeente het criterium hanteren dat voor mensen met schulden, die niet binnen 6 maanden onder controle kunnen worden gebracht, de toegangspoort tot de Schulddienstverlening gesloten blijft. Er is sprake van informele afwijzingen, hoe kan iemand in beroep gaan tegen zo'n afwijzing?

Er wordt uitgegaan van zelfredzaamheid, maar hoe zelfredzaam is iemand die al maanden zijn enveloppen niet open maakt en in die chaos niet eens tijdig hulp durft te zoeken. Kan iemand hier voelen hoe het is om zo zwaar in de shit te zitten dat je zelfs aan je familie of beste vrienden geen hulp meer durft te vragen. Het gaat juist veelal om zeer kwetsbare mensen, die niet zelfredzaam zijn.

- zorg voor preventie; door vroeg er op af te gaan, de Sociaal Wijkteams kunnen hier een rol in spelen, maar ook ziektekostenverzekeraars en woningcorporaties
- zorg voor schuldmaatjes; mensen waar de administratie op orde is, vertonen niet ineens een ander gedrag en moeten langdurig worden bijgestaan
- zoek mee naar alternatieven als de schuld te groot is voor het officiële traject
- meer maatwerk; kijk naar het gedrag dat de schulden veroorzaakt heeft en pak dat aan
- geef voorlichting op middelbare scholen, want daar begint de ellende; bij jongeren die straks zelfstandig gaan wonen en niet met geld kunnen omgaan

Uit signalen uit diverse professionele hoeken blijkt, dat er wel degelijk sprake is van een heuse schuldenproblematiek en het zeker meer personen betreft dan de 530 waar de gemeente voor 2016 van uitgaat.

Als het college in haar reactie dan ook nog aangeeft, dat zij de teruggang van 680 personen in 2015 naar 530 in 2016 niet kan verklaren, is het voor de Participatieraad duidelijk, dat de gemeente Haarlem niet voldoende zicht en grip heeft op de schuldenproblematiek.

Tenslotte:

De Participatieraad dringt bij het college van B&W aan op een deugdelijke herbezinning met name op de in ons advies genoemde punten van zorg, een herbezinning, waaruit (hopelijk) blijkt, dat deze punten serieus worden bekeken en ook worden onderkend.